

har været lidt langstrakt med mange korte Bemærkninger fra de forskellige Sider, ikke har været uinteressant. Venstres Stilling er ganske klar. Den er motiveret af det ærede Medlem Hr. Svendsen ved denne Lejlighed og ogsaa tidligere. Jeg har i særlig Grad under denne Diskussion hæftet mig ved Udtalelserne af Ordførerne for de tre andre Partier, der i Forening skal gennemføre Lovforslaget her paa Rigsdagen. Der er jo kommet en stor Diskussion om mange forskellige Punkter, og vi har hørt den radikale Ordfører og den socialdemokratiske Ordfører udtale sig med stor Kraft imod det konservative Folkeparti. Og jeg forstaar udmærket godt, hvorledes Kampagnen skal føres mellem disse 3 Partier, naar vi kommer ud til Vælgermøderne i Sommer. Radikale og Socialdemokrater har sagt, at de Konservative vil tage fra de smaa og give til de store, men det har de Konservative benægtet. Der er altsaa Uenighed indenfor de Grupper, der med hinanden skal føre Lovforslaget igennem. Skal jeg sige de Herrer, hvor Pengene skal tages fra. De skal tages fra Skatteyderne, og det forekommer mig, at der er Grund til at faa det fremhævet under denne Diskussion her, hvor man fortaber sig i, om man tager fra de lavest lønnede og giver til de højest lønnede eller omvendt. Nej, det er Skatteyderne, der skal betale. Derfor har jeg taget Ordet. Det forekommer mig, at det i denne Debat ogsaa er af Vigtighed at faa Tingene sat paa deres rette Plads.

Og for Resten forekommer det mig ogsaa, at der ved en Debat som denne — der er ganske vist spurgt efter det, men jeg har ikke hørt, at Finansministeren har givet noget Svar — er Grund til at spørge om, hvor Pengene i det hele taget skal komme fra. Nu vil de altsaa fordele 7—9 Mill. Kr. De aner ikke, hvorfra de skal faa Pengene. De er aldeles ikke i Statskassen. Det kan de være overbevist om. Naar vi om faa Dage skal til at behandle Tillægsbevillingsloven og faar Tallene stillet op saaledes, at de kommer paa deres rette Plads, skal De faa at se, at Pengene ikke er i Statskassen, og ingen af de Herrer Ministre eller Regeringspartiet ved i Øjeblikket, hvorfra Pengene skal komme. Det forekommer mig, at det er beklageligt i hele denne Situation, særlig ved en Lov som den, der er Tale om her, at man under Ministeriets, under den højtærede Finansministers Førerskab borer et mægtig stort Hul i Balancen. Der er i Virkeligheden ikke noget Parti i dette Ting, der tvivler om, at vi er i høj Grad inde i Underbalancen, og vi er det

naturligvis ikke mindst ved at gennemføre et Lovforslag som dette. Derfor har Venstre sagt, at vi, som Landet ligger, i det hele taget ikke kan være med til at gennemføre et saadant Lovforslag. Vi appellerer for vort Vedkommende til den sundt tænkende Del af den danske Tjenestemandstand. Det kan være, at det kun er en lille Del, men jeg har dog den Tro, at der endnu er en Del Tjenestemænd, som godt kan se igennem Situationen her, hvor der formelig er Kapløb om at gøre Tjenestemændene til Pas. Vi appellerer til den sundt tænkende Del af Tjenestemændene; vi tror, at der endnu er ikke saa faa tilbage, som har en rigtig Forstaaelse af, at det er økonomisk uforvarligt at gennemføre dette Lovforslag. Derfor stemmer vi imod det.

Finansministeren (Bramsnæs): Det ærede Medlem Hr. Brorsen mente at rejse et nyt og hidtil uovervejede Spørgsmaal i denne Sag, hvor Pengene skulde komme fra, og oplyste om, at det var Skatteyderne, som skulde betale. Ja, det skal de, det er Skatteyderne, der skal betale Udgifterne paa Finansloven, af hvilken Art de end er. Det er ogsaa Skatteyderne, der skal betale de 7 Mill. Kr., som det ærede Medlem var saa ivrig for at faa sat ind paa Finansloven. Og jeg kunde pille adskillige andre Konti ud, som Skatteyderne ogsaa skal betale. Saa der er ikke Tvivl om, at det er Skatteyderne, der skal betale disse Penge ogsaa, men det forekommer mig, at der er Grund for dem, der ønsker saa stærkt at fremholde disse Synspunkter, at bringe Skatteyder-spørgsmaalet noget mere i Forgrunden til andre Tider, hvor Bevillinger er fremme. Det er ganske vist nogen Tid siden — det var tidligere paa Dagen —, man bevilgede disse 7 Mill. Kr., og der er naturligvis gaaet nogen Tid siden, saa man mener nu at kunne fremhæve Skatteyderspørgsmaalet. Jeg tror, at det hører hjemme overalt, hvor der er Tale om Bevillinger.

Maa jeg i Anledning af de Udtalelser, der er faldet om, at det ikke er Tjenestemændene, der skal diktere Rigsdagen, hvad der skal bevilges, sige, at det har jeg haft Lejlighed til at erklære mig om før. Jeg har sagt: Det er paa ingen Maade Tjenestemændene, der skal diktere Rigsdagen, hvad der skal vedtages. Men det har dog nogen Betydning, vil jeg sige, at Tjenestemændene er enige om Fordelingen af det Beløb, Rigsdagen vil bevilge. Men det er jo heller ikke længere siden end forleden Dag, at man fra det konservative Folkepartis og Venstres Side spurgte